

Akademický senát vnímám jako možnost prosazování konkrétních změn v konkrétních bodech směřujících k demokratizaci a co největší míře zrovnoprávnění vzdělávacího procesu. Témat, kterými bych se zabývala uvnitř rady starších je několik. V první řadě bych ráda otevřela otázku hodnocení ateliérové práce. Způsob hodnocení v současné chaotické situaci není u všech ateliérů jednotný, což vnímám jako potřebu vymezit se proti klasickému způsobu hodnocení pomocí písmenek (A,B,C...a tak dále) nebo čísel (23,16.1,88 -ilustrativní čísla jsou náhodně zvolena). Nepředpokládám, že změny je možné dosáhnout během krátké doby, taková změna by byla reakční a neudržitelná. Přesto pokládám za nutné rozvinout mezi pedagogy a studenty dialog, který by vedl k hledání progresivnějšího a víc motivačního způsobu hodnocení, než jaký se používá doposud.

Dalším bodem, který bych chtěla nadnést, by bylo vytvoření etického kodexu zaměstnanců naší fakulty. Na Akademii podobný dokument vznikl během minulého školního roku a mám pocit, že svým způsobem může zastupovat podobnou úlohu jako *Kodex feministické instituce*, ke kterému se mimo jiné hlásí třeba SJCH, tranzit display a další instituce zabývající se (nejen) současným uměním. Tento kodex by jednak zavazoval k tomu dodržovat hranice, které jsou na uměleckých školách často překračovány, ne vždy s plným uvědoměním zúčastněných, zároveň by zaručoval zodpovědnější přístup pedagogů vůči studentům. V návaznosti na tuto zodpovědnost bych se ráda zabývala i metodikou online výuky, jejíž současná podoba je pro většinu z nás demotivující (kdo z vás strávil první týden semestru čekáním v prázdných "učebnách" ať zvedne ruku).

V neposlední řadě, chci podporovat činnost Eko buňky FaVU, v rámci udržitelnosti života na fakultě a planetě. Vnímám ekologický princip ve stejné rovině jako princip feministický, a to jako snahou o vytváření nejen rovnoprávnosti, ale i skutečné rovnosti, která počítá se znevýhodněním a nabízí nejen růst, ale i nerůst. Nakonec bych chtěla nadhodit i otázku vzniku studentských odborů, které by propojovaly studenty a studentky uměleckých škol v různých městech a zabývaly se obecnějšími otázkami společnými pro umělecké vzdělávání kdekoli v České republice.

Narozdíl od mnohých dalších uživatelů i zaměstnanců naší instituce, si nemyslím že ambice je sprosté slovo, myslím že jde především o to, k jakému cíli je směřována. Byla bych ráda, kdyby "moje" cíle, které vytyčuju výše, ve skutečnosti nebyly moje. Aby tyto změny nevedly k mému vlastnímu momentálnímu prospěchu, ale k dlouhotrvající a kontinuální proměně systému vzdělávání na uměleckých školách a fakultách.

Vzdělávání považuju za jedno z témat, kterými se zabývám ve svojí práci, stejně jako ve volném čase. Humor mám taky ráda, ale připadá mi, že je škoda nevyužít možnosti udělat konkrétní kroky k reálným změnám ve chvíli, kdy je jim vedení školy tak nakloněno, jako je tomu teď.

všechnu moc imaginaci

bára b.